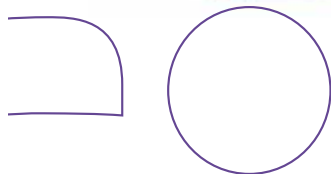

Eventyret om Mille, Malle og affald i naturen

HØRSENS KOMMUNE

TEKNIK OG MILJØ

1. udgave juli 2012
Copyright Teknik og Miljø
Horsens Kommune

Tekst: Annemette Hunger
Tegning: Anne Dorthe Christensen
Layout og tryk: Grafisk Afdeling,
Horsens Kommune

Trykt på svanemærket papir

Far og Malle kommer ind på Grøn Stue.

Jette rejser sig op og siger "Godmorgen".

"Juhu, det er i dag, vi skal på tur", råber Malle.

Han glæder sig til at komme på tur.

Malle siger farvel til sin far og sætter sig til at tegne.

Lidt efter kommer Mille ind på Grøn Stue.

Malle løber hen til Mille og siger, "vi skal på tur, vi skal på tur!"

"Ja", siger Mille, "jeg har en stor madpakke med."

"Hallo", råber Jette, "hallo, alle børn på Grøn Stue! Nu skal vi til stranden og samle muslingeskaller og fine sten!

Kan I alle sammen rydde op, og så gå ud og tag jeres tøj på! Husk at tisse, inden I tager flyverdragter på!"

Alle børnene skynder sig at rydde op og få tøj på.

Børnene går over gaden og ned ad stien til stranden.

"Kom, Mille!", råber Malle, "herovre er der nogle flotte sten!

Prøv at se, der er guld i denne her!"

Mille kigger på stenen. Den glimter.

"Se her!" råber Malle. "Jette, kom og se!" råber han.

Jette og Mille skynder sig hen til Malle. Han står og kigger på 5 tomme øldåser, der ligger på stranden.

"Hvor ser det grimt ud," siger Jette.

"De skal da i skraldespanden, ikke?," spørger Mille.

"Vi rydder altid op, når vi har spist madpakker", siger Malle.

"Ja, det gør vi", siger Jette. "Man må ikke lade dåser og madpakkepapir ligge på stranden.

Ved I, hvor mange år der går, før øldåserne forsvinder, hvis de bare bliver liggende?"

"5 år", gætter Mille.

"Nej, 100 år", siger Malle.

"Nej", siger Jette, "de kan blive liggende her i 500 år. Det er altså lang tid."

”Skal vi ikke samle dem op?”, spørger Mille.

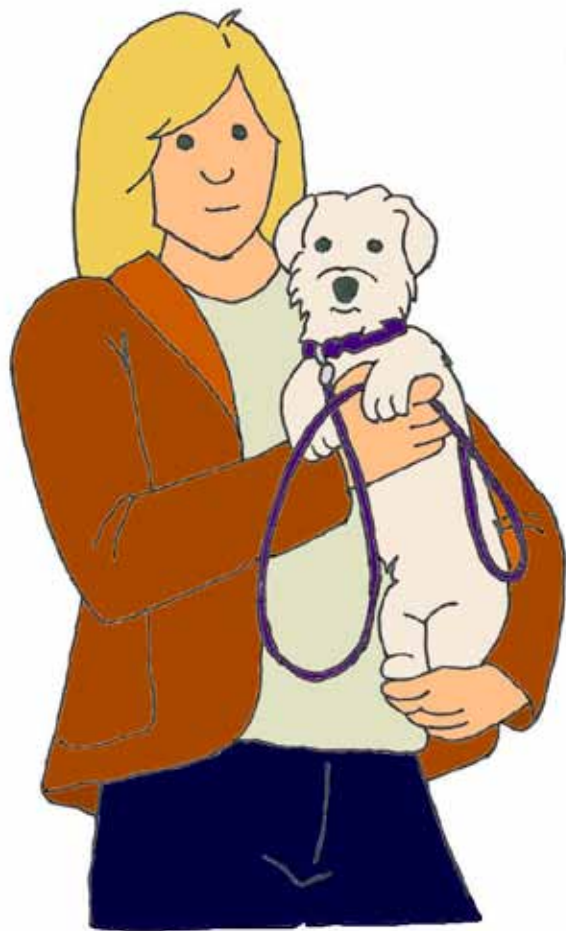
”Jo”, siger Jette. ”Det er en god ide”.

Jette finder en pose i sin rygsæk.

Malle og Mille hjælpes ad med at putte de tomme øldåser i posen.

”Ved du hvad, Malle”, siger Mille, ”det er nogle voksne, der har smidt dåserne. Det er voksne, der har drukket øl!”

”Ad!”, siger Malle og rynker på næsen.

Mille og Malle følges ad, mens de leder efter flotte sten og muslingeskaller. Der går ikke lang tid, før de har samlet en masse flotte sten og muslingeskaller.

Så møder de en dame, som bærer en lille hund i armene. Hun ser vred ud.

Mille og Malle kender godt den lille hund. Den bor nemlig lige ved siden af børnehaven.

”Hvor er din hund sød”, siger Mille.

”Må vi klappe den?”, spørger Malle.

Så ser de, at der er blod på den ene pote.

”Den bløder jo!”, siger Malle.

”Åh, hvad er der sket?”, spørger Mille.

”Jeg er så vred,” siger damen.

”Min lille, søde hund har trådt på et glasskår, der lå og flød på stranden. Nu er jeg nødt til at skynde mig til dyrlægen.”
Damen skynder sig videre.

Mille kigger efter damen og hunden. "Hvor er det synd", siger hun.

"Ja", siger Malle, "sikke nogle dumme mennesker, der smider glasskår på stranden!"

"Dem må vi kunne finde," siger Mille, "så der ikke er andre hunde, der træder i dem."

Mille og Malle løber hen langs stranden, mens de kigger efter glasskårene.

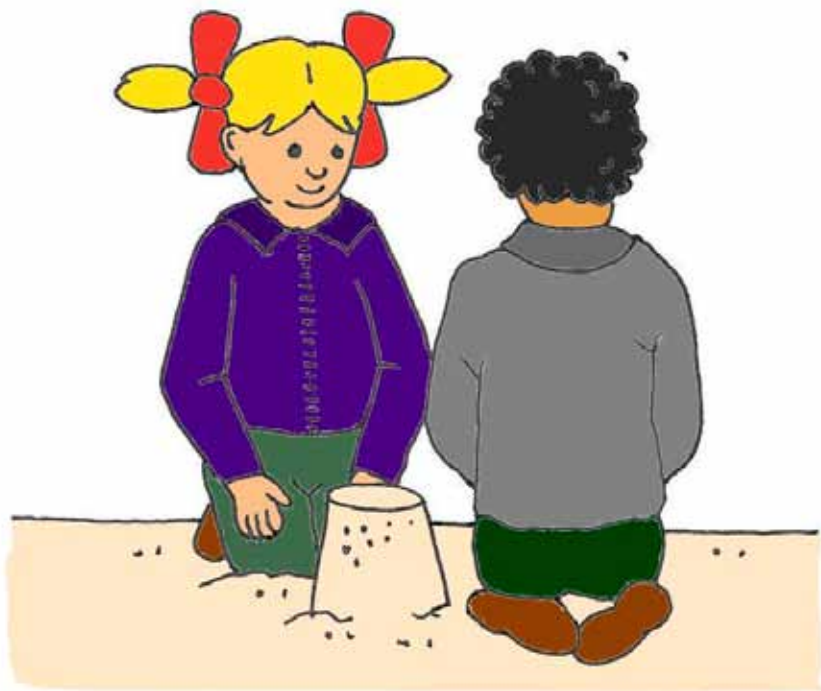
"Her!", råber Malle pludselig. Der midt i det fine sand ligger en smadret sodavandsflaske. Malle bøjer sig ned for at samle glasskårene op.

"Pas på!", siger Mille, "de er skarpe! Vi må heller få Jette til at hjælpe os."

Malle løber tilbage efter Jette.

Sammen hjælpes de alle tre ad med meget forsigtigt at samle glasskårene op. De putter dem ned i posen til øldåserne.

"Hvor var det godt, I fandt glasskårene", siger Jette. "Vi tager dem med tilbage til børnehaven og pakker dem ind i avispapir og smider dem i skraldespanden."

Næste dag leger Mille og Malle i børnehavens sandkasse.

”Hvor er det godt, der ikke ligger glasskår i vores sandkasse”, siger Malle.

”Ja,” siger Mille. ”Hvordan tror du, det går med hunden?”, siger Mille og får tårer i øjnene. ”Den er så sød.”

Så går lågen til legepladsen op. Malle kigger op og ser, at det er damen fra i går. Hun bærer på den lille hund. Mille og Malle løber hen til damen.

”Hvordan har hunden det?”, spørger Malle.

De kan se, at hunden har en forbindelse om sin ene pote.

”Den har det meget bedre”, siger damen. ”Jeg var hos dyrlægen i går, og nu har den fået forbindelse på.”

Hunden slikker Milles hånd.

”Hvor er jeg glad for, at du har det bedre”, siger Mille.

Malle klapper hunden. Han passer godt på ikke at røre den dårlige pote.

”Jette har fortalt mig, at I samlede alle glasskårene op i går”, siger damen. ”Det var rigtig godt gjort af jer, så nu har jeg købt flødeboller til hele Grøn Stue.”

”Jah, flødeboller!”, råber Malle.

”Mange tak”, siger Mille. ”Bliver hunden rask igen?”, spørger hun. ”

”Ja, den er snart helt rask igen”, siger damen.

”Tusind tak, fordi I samlede glasskårene op”, siger hun.

Så går damen med hunden.

”Farvel”, råber Mille. ”Og tak for flødebollerne!”

Da det er tid til frugt, fortæller Mille og Malle alle børnene historien om den lille hund og glasskårene, og bagefter læser Jette et eventyr, mens alle børnene på grøn Stue spiser flødeboller.

Horsens Kommune
Rådhusstorvet 4
8700 Horsens

Telefon: 76 29 29 29

teadc@horsens.dk
www.horsens.dk

HORSSENS KOMMUNE

TEKNIK OG MILJØ
